

ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ

"η ειρήνη τους κι ο πόλεμος τους /μοιάζουν όπως ο άνεμος κι η θύελλα/ Ο πόλεμος γεννιέται απ' την ειρήνη τους /καθώς ο γιος από τη μάνα /Έχει τα δικά της απαίσια χαρακτηριστικά./ Ο πόλεμος τους σκοτώνει /ό,τι άφησε όρθιο η ειρήνη τους"

Μπ. Μπρεχτ

Το κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη έδειξε για ακόμα μια φορά με τον πιο emphaticό τρόπο πως για το κεφάλαιο και το κράτος δεν είμαστε τίποτα άλλα παρά αναλώσιμες και κατά παραχώρηση υπάρξεις. Ο θάνατος 57 ανθρώπων δεν ήταν ένα απλό "δυστύχημα", αλλά προμελετημένη δολοφονία. Στα Τέμπη συμπυκνώθηκαν όλα τα αποτελέσματα των πολιτικών ταξικής υποτίμησης, ακραίας φτωχοποίησης των από τα κάτω και γενικευμένης κοινωνικής ερημοποίησης. Ήταν εν τέλει το αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που εκφράστηκε στην Ελλάδα μέσω των μνημονίων, μετά την κορύφωση της δομικής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος το '08. Κι αν ο πόλεμος που έχει κηρυχθεί μονομερώς στο εσωτερικό της χώρας είναι το μισό της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, η συμμετοχή του ελληνικού κράτους στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο είναι το άλλο μισό. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως η "ειρήνη" τους είναι απλά μια ανάπαυλα του πολέμου τους, είναι "ειρήνη" με το πιστόλι στον κρόταφο.

Το ελληνικό κράτος έχει επιδοθεί σε μια κούρσα εξοπλισμών, φτάνοντας μάλιστα στην κορυφή των πολεμικών δαπανών ως προς το ΑΕΠ ανάμεσα στις 30 χώρες μέλη του NATO. Λεφτά υπάρχουν μόνο για να ταϊζονται οι αμερικανικές, γαλλικές και βρετανικές πολεμικές βιομηχανίες και όχι για να καλύπτονται οι σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες. Λεφτά υπάρχουν για να στέλνεται πολεμικό υλικό στην Ουκρανία ή τη Σαουδική Αραβία και όχι για την ενίσχυση της δημόσιας υγείας ή την ασφάλεια του σιδηροδρομικού δικτύου. Η μιλιταριστική οχύρωση και οι πολεμικές επενδύσεις του ελληνικού κράτους δεν αφορούν μόνο τον ελληνοτουρκικό αστικό ανταγωνισμό. Η γεωστρατηγική αναβάθμιση του ελληνικού κράτους ευθυγραμμίζεται με τη στρατηγική επιλογή πρόσδεσης στο άρμα του ευρωατλαντικού ιμπεριαλισμού. Τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου εξυπηρετούνται μέσα από τη μετατροπή της χώρας σε πολεμικό προγεφύρωμα και στρατιωτικό ορμητήριο των ΗΠΑ και του NATO. Το ελληνικό κράτος παίζει ειδικό ρόλο στην Νατοϊκή στρατηγική της "διπλής ανάσχεσης" της Ρωσίας και της Κίνας, μέσα στο πλαίσιο της όξυνσης του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού ανάμεσα στον ευρωατλαντικό και τον ρωσοκινεζικό άξονα. Τμήμα της στρατηγική αυτής είναι και η δημιουργία πολεμοκάπηλων αξόνων υπό τη σκέπη των ΗΠΑ (Ελλάδα - Κύπρος - Ισραήλ - Αίγυπτος, συμμαχία με Σ. Αραβία και ΗΑΕ κλπ). Κομβικό ρόλο σ' αυτήν την πολιτική παίζει η ύπαρξη των Νατοϊκών στρατιωτικών βάσεων και εγκαταστάσεων που υπάρχουν από τη μια άκρη της Ελλάδας ως την άλλη. Ο ρόλος των βάσεων αναβαθμίζεται και επεκτείνεται στα πλαίσια της ελληνοαμερικανικής συμφωνία Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας (MDCΑ, Οκτώβρης 2021). Σύμφωνα με τη συμφωνία η παρουσία των ΗΠΑ εδραιώνεται σε 6 βασικές υποδομές: Αεροπορική Βάση Λάρισας, Βάση Αεροπορίας Στρατού Στεφανοβικείου (Αεροδρόμιο Στεφανοβικείου), Στρατόπεδο Γεωργούλα (Βόλος), Πεδίο Βολής Λιτόχωρου, Στρατόπεδο Γιαννούλη (Αλεξανδρούπολη) και Ναυτική Βάση Σούδας.

Σε γεωστρατηγικό παίκτη υψίστης σημασίας, ανάμεσα στην Σούδα, την Λάρισα, τον Άραξο αναδεικνύεται η πόλη της Αλεξανδρούπολης, μέσα από την μετατροπή της σε ενεργειακό κόμβο και πύλη για την υλοποίηση των πολεμικών σχεδιασμών των ΗΠΑ/NATO/ΕΕ με φόντο τους εκρηκτικούς διακρατικούς ανταγωνισμούς και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Η δημιουργία νατοϊκής βάσης και η διαρκώς αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση, καθιστά την πόλη της Αλεξανδρούπολης σε ορμητήριο πολέμου, στρατιωτικοποιημένη ζώνη και πέρασμα πολεμικών μηχανών. Συγκεκριμένα σύμφωνα και με τις δηλώσεις των ίδιων των κυβερνόντων, μια σειρά κινήσεων αναβαθμίζουν την πόλη σε «Σούδα του βορρά», δημιουργώντας ένα πλατύ δίκτυο μεταφοράς πολεμοφοδίων και προώθησης των αμερικανικών και νατοϊκών στρατευμάτων στην κεντρική Ευρώπη και στην Ουκρανία, σημεία κεντρικού ενδιαφέροντος για τους συμμάχους του ελληνικού κράτους στα πλαίσια του ιμπεριαλιστικού πολέμου. Το τελευταίο διάστημα, στο λιμάνι έχουν καταπλεύσει τεράστια οχηματαγωγά και αρματαγωγά, συνοδευόμενα από την απόβαση 200

αμερικανών στρατιωτών, τα οποία μεταφέρουν στρατιωτικό εξοπλισμό που προωθείται στην κεντρική Ευρώπη, στα πλαίσια και τον μεγάλων πολεμοχαρών ασκήσεων AtlanticResolve και DefendeEurope23. Ταυτόχρονα, η στρατιωτική και ενεργειακή αναβάθμιση της πόλης, εξυπηρετεί τα συμφέροντα του άξονα στο οποίο συμμετέχει και το ελληνικό κράτος, όπως η εξαγωγή και εκτόξευση των πωλήσεων φυσικού αερίου αμερικανικού ενδιαφέροντος έναντι του ρωσικού στην Ευρώπη, με το 70 επί τις εκατό να μεταφέρεται μέσω Ελλάδας και του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου, με εξέχοντα ρόλο και την πόλη της Αλεξανδρούπολης. Συγκεκριμένα μέσα από την δημιουργία δύο πλωτών βάσεων αποθήκευσης και επαναεροποίησης φυσικού αερίου FSRU, την αναβάθμιση των οδικών και σιδηροδρομικών δικτύων και την αξιοποίηση του μεγαλύτερου τμήματος του λιμανιού, εξυπηρετείται ο διπλός στόχος των ΗΠΑ και NATO στην περιοχή. Από τη μία η μετατροπή της πόλης και συνολικά του ελληνικού κράτους σε προμετωπίδα και στρατηγικό οχυρό των συμμάχων και από την άλλη η μετατροπή της σε πύλη ανεφοδιασμού, εγγυητή της ενεργειακής σταθερότητας και ασφάλειας στην περιοχή. Αυτό μεταφράζεται σε έλεγχο της στρόφιγγας και των ενεργειακών περασμάτων που ταΐζουν τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, εν μέσω του διαρκούς μπράντεφερ που εδαφικοποιείται στην Ουκρανία των 2 κυρίαρχων αξόνων για τα ενεργειακά κοιτάσματα και περάσματα τα οποία εποφθαλμιούν, σέρνοντας τους λαούς σε θάνατο.

Κομβικό ρόλο για τη MDCA παίζει και η περιφέρεια της Θεσσαλίας. Στην αεροπορική βάση της 110 Πτέρυγας Μάχης μετασταθμεύουν τα αμερικανικά κατασκοπευτικά drones MQ-9 REAPER που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από τις ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ (πχ σε επιχειρήσεις στη Μαύρη Θάλασσα, την Ανατολική Ευρώπη και την Ουκρανία, μεταδίδοντας άμεση εικόνα για τις κινήσεις των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων). Σύμφωνα με το ΓΕΕΘΑ, σκοπός της αμερικανικής παρουσίας στην περιοχή είναι να ενισχυθεί η διαλειτουργικότητα, οι δυνατότητες και η αποτρεπτική ικανότητα του NATO. Ταυτόχρονα, εργολάβοι έχουν πιάσει δουριά για την αναβάθμιση της βάσης με νέα υπόστεγα και κτίρια υποστήριξης, ενώ απώτερος στόχος είναι η δημιουργία μόνιμης βάσης της διοίκησης της Αμερικανικής Πολεμικής Αεροπορίας Ευρώπης - Αφρικής (USAFE - AFAFRICA). Είναι ενδεικτικό για τους αμερικανικούς σχεδιασμούς πως έχουν επενδύσει πάνω από 33 εκατομύρια δολάρια για την αεροπορική βάση προκειμένου να φιλοξενεί «υψηλής αξίας μέσα» των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ.

Ταυτόχρονα, αναβαθμίζεται και ο ρόλος του Στεφανοβίκειου στη Μαγνησία. Στην έδρα της 1ης Ταξιαρχίας Αεροπορίας Στρατού έχει εγκατασταθεί προσωπικό και ελικόπτερα UH-60 Black Hawk της Αμερικανικής Πολεμικής Αεροπορίας. Ήδη από την εποχή του ΣΥΡΙΖΑ το στρατόπεδο Περισσάκη έχει παραχωρηθεί για τις ανάγκες της NATOϊκής επιχείρησης “Atlantic Resolve”. Οι ΗΠΑ διαθέτουν κονδύλι ύψους 49 εκατομμυρίων δολαρίων ώστε να πραγματοποιηθούν έργα για την αναβάθμιση των υποδομών στη βάση του Στεφανοβικείου, με τη συμμετοχή επιχειρηματικών ομίλων από τις ΗΠΑ, την Ελλάδα (και συγκεκριμένα η ΑΚΤΩΡ, που είναι ο κατασκευαστικός βραχίονας του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ), την Ισπανία, την Ιταλία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Στο επίπεδο του σχεδιασμού βρίσκεται και η δημιουργία Ναυστάθμου στον Αλμυρό Βόλου για τη διευκόλυνση της 32η Ταξιαρχίας Πεζοναυτών, καθώς και του αμερικανικού στρατού που αναπτύσσεται σε Λάρισα και Στεφανοβίκειο.

Ειδική αναφορά πρέπει να γίνει και στη βάση της Σούδας, το “διαμάντι του NATO στην ανατολική Μεσόγειο” ή αλλιώς το “αβύθιστο αεροπλανοφόρο” που παίζει αναβαθμισμένο ρόλο στο σχεδιασμό και συντονισμό στρατιωτικών επιχειρήσεων του NATO. Μετά την πρώτη συμφωνία για δημιουργία αμερικανικών στρατιωτικών υποδομών στη Σούδα (14/10/1953), η βάση έχει παίξει καθοριστικό ρόλο σε ιμπεριαλιστικές πολεμικές εξορμήσεις στην ευρύτερη περιοχή (Αραβοϊσραηλινός πόλεμος το 1973, επίθεση στη Λιβύη το 1986 και το 2011, βομβαρδισμοί στη Σερβία και το Μαυροβούνιο το 1999, επιχείρηση “Καταιγίδα της ερήμου” και “Σοκ και Δέος” εναντίον του Ιράκ το 1991 και το 2003, επέμβαση στο Αφγανιστάν το 2003, πυραυλικά χτυπήματα εναντίον της Συρίας το 2017 και το 2018 κλπ). Λίγους μήνες μετά τη δυτική πυραυλική επίθεση εναντίον της Συρίας τον Απρίλη του 2018, ο τότε αμερικανός πρόεδρος Πάιατ δήλωσε πως: «Οι δυνάμεις μας στον κόλπο της Σούδας είναι πιο κρίσιμες από ποτέ». Την κρισιμότητα αυτή επιβεβαιώνουν και οι νέες τεράστιες επενδύσεις προκειμένου η βάση να ανταποκριθεί «στις προκλήσεις του στρατηγικού ανταγωνισμού σε ένα εξελισσόμενο περιβάλλον απειλής». Οι ΗΠΑ

ρίχνουν εκατομμύρια δολάρια σε έργα υποδομών για την επέκταση των εγκαταστάσεων και δυνατοτήτων της βάσης τους στη Σούδα στο πλαίσιο της επικαιροποιημένης MDCA.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί και το ενδεχόμενο που εξετάζουν οι ΗΠΑ για τη μεταφορά πυρηνικών κεφαλών από το Ιντσιρλίκ της Τουρκίας στον Άραξο Αχαΐας. Άλλωστε, στον Άραξο υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές αποθήκευσης “ειδικών όπλων”, ενώ έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες για την αναβάθμιση των υποδομών της βάσης για το ενδεχόμενο μεταφοράς πυρηνικών κεφαλών.

Αυτή η ασφυκτική πρόσδεση του ελληνικού κράτους στο άρμα των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ εξυπηρετεί φυσικά και τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης που θέλει να αρπάξει το μερίδιο που της αναλογεί από τη λεία της ιμπεριαλιστικής λεηλασίας. Στην απόπειρα γεωστρατηγικής αναβάθμισης και στη διεκδίκηση μιας καλύτερης θέσης στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό το ελληνικό κράτος θέλει να εμφανίζεται ως γεωπολιτικό οικόπεδο - γωνία, εγγυητής σταθερότητας και ενεργειακής ασφάλειας στα Βαλκάνια και «αναντικατάστατος θα έλεγα περιφερειακός ενεργειακός, εμπορικός, ναυτιλιακός και μεταφορικός διαμετακομιστικός κόμβος» (όπως έλεγε τον Οκτώβρη του 2018 ο τότε πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας). Ταυτόχρονα, το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο κάνει χρυσοφόρες μπίζνες μεταφέροντας το πανάκριβο αμερικάνικο LNG, εκμεταλλευόμενο τον αναπροσανατολισμό της ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής. Ας μην ξεχνάμε πως οι έλληνες πλοιοκτήτες έχουν χαρακτηρίσει τον εμπορικό τους στόλο ως το «πέμπτο όπλο του ΝΑΤΟ»!

Σήμερα λοιπόν, την στιγμή που οι διακρατικοί ανταγωνισμοί οξύνονται, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ανάμεσα σε ΝΑΤΟ/ΕΕ και Ρωσία στο έδαφος της Ουκρανίας κλιμακώνεται, νέες εστίες έντασης θερμών και ψυχρών συγκρούσεων εμφανίζονται και ο πυρηνικός αλληλοεκβιασμός εντείνεται, η πάλη για το κλείσιμο των νατοϊκών βάσεων και για την έξοδο της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ και κάθε ιμπεριαλιστικό οργανισμό πρέπει να αποτελέσει ζωτικό διακύβευμα για την οικοδόμηση ενός διεθνιστικού μετώπου αλληλεγγύης των λαών απέναντι στον πόλεμο.

Ως συλλογικότες επιδιώκουμε την επανέναρξη των διαδικασιών ενός μαχητικού αντιπολεμικού κινήματος ενάντια στη συμμετοχή του ελληνικού κράτους στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη μετατροπή του σε απέραντη Νατοϊκή βάση και πολεμικό ορμητήριο. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο στηρίζουμε την πρόταση που κατατέθηκε από τον Διαρκή Αγώνα για αντιπολεμική/αντιιμπεριαλιστική διαδήλωση στην πόλη του Βόλου στις 13/5, ενώ ξεκινάμε διαδικασία για μια αντίστοιχη διαδήλωση στη βάση του Στεφανοβίκειου Μαγνησίας τον Σεπτέμβριο.

Συνέλευση Κατάληψης Παλιού Νεκροτομείου (Αλεξανδρούπολη)/ Πέλοτο, στο δρόμο για την αναρχία και τον κομμουνισμό (Ξάνθη), Δυσήνιος Ίππος (Πάτρα)/ Ταξική Αντεπίθεση (Αθήνα)